

[Johs. Christiansen.]

retten, overholdes, og det skal de naturligvis, vil faa eller ingen faa Anledning til at blive forarget, den Frygt behøver man næppe at fæstne sig ved.

Jeg har hørt en anden Frygt blive gjort gældende, nemlig den, at en alt for stor Boligmasse nu unddrages den Kontrol, som Boliganvisningsudvalgene hidtil har kunnet udøve her. Jeg siger heroverfor: inden for Rammene af de Betingelser, der er opstillet for Bytteretten, vil det næppe komme til at dreje sig om nogen overvældende stor Boligmasse. Dette med at bytte Lejligheder er jo ikke noget, man i Almindelighed ligefrem ligger paa Spring efter. Det gør man bl. a. ikke, fordi det er forbundet baade med store Omkostninger og med megen Ulejlighed. Skulde mod Forventning Udviklingen paa dette Omraade blive af en saadan Karakter, som man her frygter, skal vi imidlertid være villige til at overveje Muligheden for nok saa differentierende Betingelser for det frie Lejlighedsbytte. Maa jeg saa endelig sige, at naar det socialdemokratiske Mindretal forudser Forargelse, bør det ikke overses, at de aabenbare Urimeligheder, som Boliganvisningsudvalgene har begaaet ved at nægte velbegrundede Ønsker om Lejlighedsbytte, maaske ogsaa har afstedkommet Forargelse.

Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen i, at der bestaar et Problem med Hensyn til de saakaldte Dobbeltejligheder. Jeg gjorde mig i Kommissionen adskillig Ulejlighed med at finde frem til en Enighed og en Form, hvorunder visse Medborgere, der raadede over Hel-aarsbeboelser, kunde vælge den ene og saa afgive den anden til midlertidig Brug for Boliganvisningen. En saadan Enighed var det ikke muligt at naa, for øvrigt heller ikke mellem det socialdemokratiske Mindretal og mig, idet Socialdemokraterne ikke har kunnet acceptere en Del af de Synspunkter, som vi har ment at maatte fastholde med Hensyn til visse Enkeltheder Sagen vedrørende. Under disse Omstændigheder har jeg skønnet at maatte akkviescere ved den højtærede Ministers Erklæring om, at han er villig til at lade Sagen nærmere undersøge og derefter overveje Betimeligheden af at tage denne Sag op paa ny i Begyndelsen af den kommende Rigssdagssamling.

Til det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen maa jeg have Lov til at sige, at der ikke i Betænkningen staar noget om, at jeg i Princippet skulde være enig med det ærede Medlem med Hensyn til Tvangsudleje af Enkeltværelser. I Betænkningen staar

følgende, som jeg maaske maa have Lov til at citere:

„Mindretallet har nøje overvejet Tanken om at gaa til en paa fri Opsigelsesret hvilende Ordning, hvorefter det kunde paalægges enlige Personer, der indehaver meget store Lejligheder, at udleje eet Værelse til unge under Uddannelse. Forudsætningen for at gaa til en Foranstaltning af denne Karakter maatte efter Mindretallets Opfattelse imidlertid være, at saa godt som alle Rigsdagens Partier var enige herom; i modsat Fald vilde Foranstaltningen ikke have den Styrke bag sig, der maa anses for at være nødvendig for en heldig Praktisering af en saadan Udlejningsform.“

Det er Betragtninger, som jeg naturligvis ganske vedstaar, men jeg maa sige, at dette at have nøje overvejet Tanken jo ikke er det samme, som om man i Princippet anerkender denne Form for tvungen Værelsesudlejning; og jeg kan da slet ikke tænke mig, at det kan være det ærede Medlems Mening at ville bebrejde mig, at jeg i hvert Fald nøje overvejede de Problemer eller Tanker, der kom frem i Forbindelse med de Forhandlinger, som er ført om denne Sag. Jeg maa derfor fastholde, at min Stilling intet ændrer ved den principielle Opfattelse, som jeg og mit Parti nu engang tillader os at have i Spørgsmaal om Tvang eller Frihed.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning vedrørende Ændringsforslag Nr. 5. Dette Ændringsforslag drejer sig om at nedsætte den Del af Fremlejeprisen, som tilkommer Ejeren, fra hidtil 25 pCt. til 15 pCt. Denne Nedsættelse er efter min Mening saare rimelig. Da jeg i Fjor var med til at indsætte denne Bestemmelse i Boliganvisningsloven, var det ud fra to Forudsætninger. Den ene Forudsætning var den, at det skulde være 25 pCt. af den stipulerede Fremleje, og den anden var, at naar man overhovedet gik med til en saadan Goodwill til Ejeren, var det, fordi man nu indførte den Bestemmelse, at han ikke skulde kunne modsætte sig Fremlejemaal med Hensyn til Værelser af en vis Størrelse. Senere er det over for Udvalget oplyst, at man ikke tager de 25 pCt. af den stipulerede Husleje, af den Husleje, Fremlejenævnet har godkendt, men at man lægger 25 pCt. til den Husleje, Huslejenævnet har godkendt, og lader disse 25 pCt. gaa i Ejers Lomme. Det var ikke det, der var Forudsætningen for min Tilslutning i Fjor, og jeg tror heller ikke, det var Forudsætningen for noget andet Medlems Tilslutning. Da man mener, at denne Fremgangsmaade